İŞÇİ DAVASI

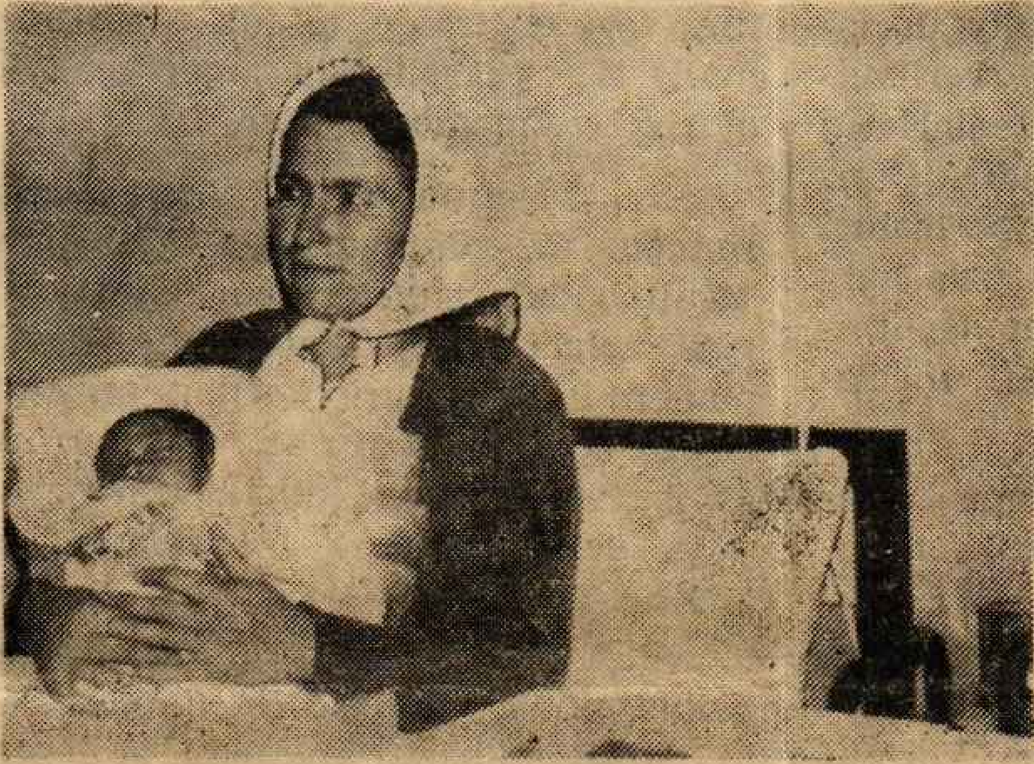
«İşçilerin kendileri, aydınlar için yazılmış olan herşeyi okumak ve daha çok okumak istemektedirler ve işçilere fabrika şartları hakkında birkaç söz söylemenin, herkesçe bilinen şeyleri tekrarlayıp durmanın yeterli olduğuna inananlar sadece birkaç (zavallı) aydınlardır.»

Sayı : 3 | HAFTALIK EKONOMİ VE SİYASİ GAZETE | ÇARŞAMBA GÜNLERİ ÇIKAR | 100 Kr.

Sağlık Tesisleri, İşçilerin Ödediği Primlerle ve Vergilerle Kurulmuşken

İŞÇİLER HASTANELERDE SOYULUYOR

- **HASTANELERDE RÜŞVET VERMEDEN TEDAVİ OLMAK İMKÂNSIZ HALE GELDİ.**
- **E.K.İ. HASTANESİ İHTİYACI KARŞILAMAZKEN, 44 MİLYONA MÂL OLAN S.S.K. HASTANESİ İKİ YILDIR SÜS OLARAK DURUYOR.**

Bu Anneye İyi Bakın!

AZ DAHA BİR CİNAYETE KURBAN GİDİYORDU

Havva Şener, Filyos Ateş tuğlası fabrikasında çalışan İbrahim Şener adlı işçinin eşi.

Sekizinci çocuğunu dünyaya getirmek için 1 Ocak 1975 gecesi Filyos'tan Zonguldak'a geldi. Doğrudan doğruya SSK Hastanesine çıkarıldı. Hastanenin nöbetçi hekimi, SSK Hastanesinin henüz narkoz teşkilâtı bulunmadığını, ebe ve hemşire kadrosunun noksan olduğunu ve bu nedenle henüz kadın - doğum servisinin hizmete girmediğini kendisine söyledi.

Bunun üzerine İbrahim Şener, eşini Devlet Hastanesine götürdü. Nasılsa orası tam teşkilâtlı bir hastaneydi. Ama heyhat! Devlet Hastanesinin nöbetçi doktoru, «Senin 40 milyon liraya çıkmış hastahanen var, oraya git» diyerek işçi İbrahim Şener ve hamile eşini hastaneye sokmadı. İbrahim Şener, tekrar SSK Hastanesine gitti. SSK Hastanesi nöbetçi doktoru, bu sefer İbrahim Şener ve Havva Şener'e Devlet Hastanesi nöbetçi doktoruna vermeleri için resmî yazı yazdı. Havva Şener, tekrar Devlet Hastanesinin yolunu tuttu. Ama Devlet Hastanesi nöbetçi doktoru «Dediğim dedik» diyordu. Doğurmak üzere olan Havva Şener'i bu sefer de hastaneye sokmadı ve İbrahim Şener'e: «Madem ki SSK Hastanesinin teşkilâtı tamam değil, versinler sana bir ambulans, karını Ereğli'ye götür, orada doğum yapsın» dedi.

İşçi Ibrahim Şener, şaşırıp kalmıştı. Bu insanlık dışı muameleye bir türlü aklı ermiyordu. Tekrar SSK Hastanesine döndü. SSK Hastanesi nöbetçi doktoru, Kadın - Doğum mütehassısı doktoru evinden aradı. Doğum doktoru geldi. Ebesiz, narkozsuz, binbir güçlük içinde Havva Şener'e SSK Hastanesinde doğum yaptırıldı. Yaptırıldı ama, doğumu yaptıran SSK Hastanesi kadın doğum doktoru, Havva Şener'in doğum anı geldiği halde fazla zaman kaybetmesinden dolayı Havva'da araz kalabileceğini de belirtti.

Hastanelerde Rüşvet Tarifesi

- Mide ameliyatı : 1000—2000 TL.
- Fıtık » : 400— 800 »
- Apandisit » : 250— 500 »
- 10 gün istirahat : 100 liradan başlar
- Hastaneye yatma : En azından muayenehaneye uğramak gerekir.

NOT : Fiyatlar pazarlık durumuna göre ve ameliyatın muhtevivatına göre değişir.

Bütün Türkiye'de olduğu gibi, Zonguldak'ta da hastaneler, çalışan halkın kanını emen parazitler haline gelmişlerdir. E.K.İ. Hastanesine veya Devlet Hastanesine tedavi olmak için giden işçiler, memurlar ve halk, hem rüşvet vermek, hem de binbir zahmete göğüs germek zorunda kalmaktadır. Öyleki.

- Ameliyat olabilmek için para vermek zorundadır.
- Hastaneye yatabilmek için muayenehaneye uğramak zorundadır.
- Polikliniklerde eziyete katlanmak zorundadır.
- Personelin alaylarına ve ilgisizliğine boyun eğmek zorundadır.

Vatandaş, para vermeden, insan gibi tedavi olmak imkânını bulamamaktadır. Rüşvet almada, ya komisyoncu hastabakıcılar kullanılmakta veya aleni, açık bir şekilde para alınmaktadır. Bazen verilen rüşvet pazarlık konusu bile olmaktadır. Parayla istirahat vermek, ticaret vasıtası, kazanç vasıtası haline gelmiştir.

E.K.İ. ve Devlet Hastaneleri, ihtiyacı karşılamamaktadır. Bakımsızlık ve düzensizlik, hastanelerin genel niteliği durumuna gelmiştir. Poliklinikler çok kalabalık, hekim azdır. E.K.İ. Hastanesinde, iki saatlik poliklinik süresinde, Dahiliye, Hariciye ve Çocuk doktoruna 100'den fazla hasta düşmektedir. Bu, her hastaya sadece bir dakika düşmesi demektir. Poliklinik binası küçüktür; kalabalık ve izdiham, sağlam insanı hasta edecek durumdadır. Hastaneye gelen kazalılar ve âcil vakalar, gerekli ilgiyi görememektedirler. Bütün bunlara rağmen, şehrimizdeki SSK Hastanesi tamamlandığı halde iki yıldır çalışmamaktadır.

Zonguldak'taki hastanelerin bu durumu, Türkiye'deki bütün hastanelerin tipik bir örneğidir. Ankara'da, İstanbul'da ve diğer yerlerde de durum buradakinden farklı değildir. Büyük şehirlerde tedavi olmuş hastalar ve hasta sahipleri, parası yada torpili olmayan vatandaşların, hastane kapılarında ne hale düştüğünü, nasıl soyulduğunu çok iyi bilmektedirler.

Bütün bunlar, Kapitalist Türkiye'de, genel olarak Kapitalist düzende, vatandaşın sahipsizliğinin ve insan sağlığının ticaret konusu oluşunun canlı örnekleridir. Mesele, bazı hekimlerin yolsuzluğu yada ahlâksızlığı meselesi değildir. Onlar yozlaşmış düzenle uyuşmuş kişilerdir. Asıl suçlu, insan sağlığını bile ticaret vasıtası haline getirmiş sermaye düzenidir, Kapitalizmdir ve onun siyasi iktidarıdır. Değişmesi gereken odur. Yani, işçi sınıfının Sosyalist iktidarının kurulmasıyladır ki, bu kurumlar toplumun hizmetinde çalışır duruma geleceklerdir. Çünkü Sosyalizm, hem üretimin, hem de Sosyal hizmetlerin insan ihtyacına göre düzenlendiği ve denetlendiği sistemdir.

İNSAN SAĞLIĞI TİCARET KONUSU OLMAKTAN ÇIKARILMALIDIR

SERMAYE İŞÇİLERİN KANLARIYLA YAŞIYOR !

Türkiye'de İş Kazaları

Faaliyet sahası	İş Kazası
Kömür çıkarımı	12783
İnşaat	29339
Dokuma sanayii	13037
Metal sanayii	27386
Bankalar	50
Haberleşme	5
Diğerleri (35 faaliyet sahası)	78585
YEKÜN	160585

● Bu tablo 1972 yılına aittir. Toplam ölü sayısı ise 682'dir. Tablo, Türkiye'deki 41 faaliyet sahasını kapsamaktadır. Tablodan da görülebileceği gibi faaliyet sahalarından sadece dördü Türkiye'deki kazaların yarısından çoğunun olduğu sahadır. Kazalar, çoğunlukla üretici sahalarda olmaktadır. Bu da kazalara sebebin, kader değil, işverenlerin kâr amacı olduğunu göstermektedir.

Türkiye'de İş Kazalarıyla Kaybolan İş Günü, Grevlerle Kaybolan İşgününden 8 Kat Fazladır

1963-68 arası kaybedilen işgünleri	:	10.968.227
» » İş kazalarıyla » »		9.713.712
» » Grevlerle » »		1.254.515

Tablodaki açık gerçeğe rağmen burjuvazi, grevlerle kaybolan işgünlerinin millî ekonomiyi tahrip ettiğini söylemektedirler. Tablodaki gerçek ise, burjuvazinin millî ekonomiden anladığının kendi çıkarları olduğunu ve esasında grev hakkının karşısında olduklarını ispatlamaktadır.

E.K.İ'DE İŞ KAZALARI

YILLAR	1968	1969	1970	1971	1972	TOPLAM
ÖLÜ	64	69	87	67	90	377
YARALI	8833	8385	7642	8233	8321	41414

Ocakta doğrudan kömür çıkarımında ölü sayısı	:	266
Doğrudan kömür çıkarımında ölenlerin tüm ölenlere oranı	:	% 75
Ortalama yılda ölen işçi sayısı	:	76
Ortalama işçi sayısı	:	35000

ZMİS SENDİKASI YÖNETİCİLERİ MADEN KAZALARI HAKINDA NE DİYORLAR

● MEHMET TEZER (Sendika Başkanı) : «Bu bir mukadderattır. Maden işçisinin kaderidir.»

● KEMAL ÖZER (Federasyon Başkanı, Türk - İş ikinci başkanı) : «Hadiseye ne taraftan bakarsanız bakınız madencinin kaderidir».

● NİZAMETTİN ÖZKAN (Sendika ikinci başkanı) : «Tabiat kuvvetlerine bir kez daha mağlûp olduk. Ölen ve yaralananların yerine yeni madenci kuvvetler sevkettik.»

NOT : Yukarıdaki ifadeler, ZMİ Sendikası yayın organı «İşçi Sendikası» gazetesinin 26 Ekim 1972 tarihli sayısında grizu infilâki sonucunda ölen 23 kişi için kullanılmıştır.

FRANSA'DA GENEL GREV

● FRANSA'da BİR MADEN OCAĞINDA GRİZU PATLAMASI SONUCU 41 MADEN İŞÇİSİ ÖLDÜ. FRANSIZ SENDİKALARI, EMNİYET TEDBİRLERİNİ ALMAYAN İŞVERENLERİ PROTESTO ETMEK ÇİN BÜTÜN FRANSALI İŞÇİLERİN KATILACAĞI GENEL GREV KARARI ALDI.

Kapitalizim, İş Kazaları ve E.K.İ

İş kazası, adı üstünde iş yerinde çalışan işçinin başına gelen istenmeyen, beklenmeyen olaydır. Olayın gerçekten iş kazası olabilmesi için; her türlü tedbirin alınması, buna rağmen olayın olması gereklidir. İş yerinde gerekli emniyet tedbirleri alınmamış ve olaya etki eden sosyal sorunlar çözümlenmemişse, olaya iş kazası değil; iş suçu, iş cinayeti deneceği açıktır. Fakat nedense iş yerlerindeki her yaralanma ve ölümlü olayı, gerçek anlamda kaza olmadığı halde iş kazası diye adlandırmak gelenek haline gelmiştir.

Kazaların büyük çoğunluğu, işçilerin hayatlarına kıymet verilmediğinden dolayı, yeterli tedbirlerin alınmayışı sonucu olmaktadır. Çünkü, kapitalist işveren için birinci amaç; en fazla üretim, en fazla kârdır. Şimdi bu iddialarımızı ispatlamaya, kazaların nedenlerini incelemekle başlayalım.

1 — İş yerinde, işverence gerekli emniyet tedbirlerinin alınmayışı dolayısıyla.

2 — Alet ve makinalar yetersiz olduğu halde ,işçinin gücünün üstünde üretim yapması için zorlanması. Hattâ bizzat sendika yöneticileri tarafından, işçilere «üretimi arttıralım» diye çağrı yapılmaktadır. Bunun sonucu aşırı yorulan işçinin dikkati dağılmakta, çevresini gözleyememekte, kazalanma ihtimali artmaktadır.

3 — İş yerindeki aşırı gürültü, sıcak - soğuk - kirli hava, karanlığın ve aşırı ışığın kazaları arttırmaktaki etkisi büyüktür. Fakat bunlar, sanki düzeltilemez şeyler gibi görülmekte, ve iş yerinin tabii özelliği sayılmaktadır.

4 — Yetersiz meslekî eğitim sonucu, işçi, alet ve makinalar hakkında yeterli bilgi sahibi olamamakta, üretim tekniği ve ham maddeler (kömür, demir, vs.) hakkında bilgisiz oluşu kazaları çoğaltmaktadır. İşverenler de teknik eğitime, maliyeti yükselteceği gerekçesiyle ağırlık vermemektedirler.

5 — İşçinin düşük ücret alması sonucu, et, süt, yumurta gibi proteinli gıdaları yeterince alamayışı, gizli açlığa sebep olmaktadır. Hattâ maden işçileri kuru katıkla en ağır işlerde çalışmaktadırlar. Aç insanın da işe ve çevresine dikkat edemeyeceği, dolayısıyla da kazalanacağı açıktır.

Yukarıdaki kaza sebeplerine bakıldığında, kolayca görülecektir ki, kazaları basit anlamda iş yeri tedbirleri ile önlemeğe imkân yoktur. Kazalar ancak, «her türlü çalışmanın amacı, insan ihtiyacını karşılamaktır» ilkesi kabul edildiği takdirde önlenebilir.

İş kazalarının nedenlerine bu genel bakıştan sonra, Türkiye'de en çok kaza olan işyeri EKİ'ye bakalım.

Sayfadaki tablodan da görülebileceği gibi EKİ'de yılda ortalama 76 kişi ölmekte ve 8243 kişi yaralanmaktadır. EKİ yetkilileri her ölüm olayının kendilerine 300 bin liraya mal olduğunu söylemektedirler. Aslında ise ortalama 50 bin lira civarında tazminat ödenmektedir. Ölen işçi başına 300 bin lira tazminat ödendiği kabul edilse bile, EKİ'nin yılda ödediği tazminat miktarı 23 milyon lira etmektedir. Kömürün tonunu 400 liradan kabul edersek, 57 bin ton tazminatı karşılar. EKİ yılda yaklaşık 5 milyon ton satılabilir kömür ürettiğine göre, dört günlük satılabilir kömür ölüm tazminatlarını ödemeğe yeter. Halbuki EKİ'de sadece teknik emniyete gerekli itina gösterilse üretim yarı yarıya düşer. Nitekim Zonguldak Maden İşçileri Sendikası (ZMİS) çalışma raporunda «emniyete fazla bağlı kalındığı takdirde üretim düşer. Biz de işvereni normalin üstünde zorlamak istemeyiz...» (1). Yani, İŞÇİ HAYATI KÖMÜRDEN DAHA UCUZDUR. ÜRETİM DÜŞECEĞİNE MADEN İŞÇİSİ ÖLSÜN.

Sendika yöneticilerinin ölümler ve yaralanmalarda bu tutumlarını sürdürmeleri, işçilerin değil, işverenin, burjuvazinin yararınadır.

Maden işçilerinin ve diğer işçilerin bu hayatî sorunları, kökünden ancak sosyalist iktidarda çözümlenebilir. Çünkü kapitalist işletmelerin amacı, önce KÂR etmektir. Fakat şimdiden bu cinayetlere DUR demek de gerekir. Bunu da en iyi şekilde kararlı, mücadeleci, bilgili, sınıfına inanan sosyalist, ilerici sendika liderleri yapabilir. Ama, halen iş başında bulunan, işçileri temsil eden sendika yöneticileri de burjuvaziye karşı bu mücadeleye aktif şekilde başlamalıdırlar.

— İşçiler iş şartları yönünden iyice eğitilmelidir.
— Emniyetsiz çalışma koşulları düzeltilmelidir.
— İşçi sağlığı ve İş Güvenliği kurullarında işçi temsilcileri bulunmalıdır.
— Sendikalar, üretimi arttıralım sloganına son vermelidir.
— Sendikalar, en etkili silâhları olan grevlere başvurarak kazaları protesto etmelidirler.

(1) ZMİS 21. Genel Kurul Çalışma Raporu sf: 130-131.

DÜNYADA BARIŞ İÇİND BİR ARADA YAŞAMA «DETANT»

DETANT NEDİR

«Detant» Fransızca bir kelimedir. Rahatlama, ferahlama, gerginliğin kaybolması anlamına gelir. Uluslararası ilişiklerde «BARIŞ İÇİNDE BİR ARADA YAŞAMA» politikasının kısaltılmış bir karşılığı olarak kullanılmaktadır.

Detant veya «Barış içinde bir arada yaşama», yeni bir dünya savaşından sakınmak için, Sovyetler Birliği ve öteki sosyalist devletlerce yürütülen dış politikanın bir ilkesidir.

Barış içinde bir arada yaşama, uluslararası anlaşmazlıklarda, bu anlaşmazlıkları görüşme yoluyla çözme, uluslararası karşılıklı anlayış ve güven ifade eder. Detant, bütün ülkelerin hükümranlık haklarına kesin saygıyı ifade eder. Karşılıklı menfaat ve tam eşitlik temeline dayanan ekonomik ve kültürel işbirliğinin ilerletilmesi aracı olarak savaştan vazgeçilmesi gerektiğini ifade eder. Bütün bunların sonucu olarak sosyalist ve kapitalist ülkelerin barış içinde bir arada yaşamalarını ifade eder.

Sosyalist ve kapitalist devletlerin bir arada yaşaması, sınıf mücadelesinin gevşemesi ya da burjuva (sermayedar, kapitalist) sınıfı ile işçi sınıfının uzlaşması demek değildir. Barış içinde bir arada yaşama, kapitalist sistemle sosyalist sistem arasındaki mücadelenin barışçı vasıtalarla yürütüldüğü özel bir durumdur, biçimdir. Bu durumda, sosyalizm ile kapitalizm arasındaki esas mücadele alanı ekonomik yarışmadır. Ve sosyalizm, taşıdığı üstünlüklerden dolayı, bu yarışmadan galip çıkacaktır.

Başka ülkelere karşı savaşa girişilmemesi, çok daha mükemmel bir sosyal düzen örneği verilmesi, üretim güçlerinin hızla ilerlemesi (daha hızlı kalkınma sağlanması), başta işçi sınıfı olmak üzere halkların kafasına ve kalbine sosyalizm fikrinin yerleşmesine yardımcı olmaktadır. Ancak bu mücadele şekli, dünyada yer alan muazzam değişmeler sonucunda hayata girmiştir. Çatışmaların çözümünde bir araç olarak «savaşı» kullanmak, bugün, artık, bütün insanlık için muazzam bir yıkım demek olacak dünya çapında bir çatışmanın tehlikeleriyle doludur. Bugün, bu gerçek, artık, sosyalizmin düşmanları tarafından da görülmekte ve kabul edilmektedir. Kaldı ki uluslararası alanda kuvvet dengesi büyük değişmelere uğramıştır. Bugün dünya çapında yürütülen mücadelenin belirleyici olma kuvveti, kapitalist ülkelerden, sosyalist ülkelere geçmiştir. Eskiden sorunlarını çözümlemek için Vaşington'a, Londra'ya ve Paris'e koşan küçük ülkeler politikacıları şimdi Moskova'ya gitmek zorunda kalmaktadırlar. Ayrıca kapitalist ülkelerde işçi sınıfının ve demokratik akımların gücü artmıştır. Bütün bunlar, uluslararası çatışmaların barışçı yollarla çözülmesi olanağı ve gereğini yaratmaktadır.

NATO ÜL ELERİ İÇİNDE EN FAZLA ASKER BESL YEN TÜRKİYE'NİN 1975 YILI SAVUNMA BÜTÇESİNE 21 MİLYAR LİRA AYRILIYO . YATIRIM HARCAMALARINA İSE BÜTÇ DEN ANCAK 26 MİLYAR LİRA AYRILACA .

SOVYETLER BİRLİĞİ DETANT GÖRÜŞMELERİNDE ABD'YE «SAVUNMA GİDERLERİNİN % 10 KISILARAK BU MİKTARIN AZGELİŞMİŞ ÜLKELERE KARŞILIKSIZ YARDIM OLARAK VERİLMESİNİ» TEKLİF ETTİ. ANCAK ABD. BU TEKLİFİ KABUL ETMEDİ.

Tü kiye İşçi Sınıfı Detant İçin Mücadele Etmelidir

«Soğuk savaş politikası», askerî güçlerin genel olara dış politika ve diplomaside bir araç olarak kullanılmasıdır. Bugün, artık, değişen güç lengesi içinde «soğuk savaş politikası» yeri ı «Barış içinde bir arada yaşama» politik sına bırakmıştır. Artık, dünya politikasınd askerî gücü politik amaçlar uğruna kull nmak, anti - komünist ve anti - Sovyetik pr pagandalarla iş görmek devri kapanmıştır Bugün Türkiye'de «Milli Cephe» kurma ayretindeki parti liderlerinin anlıyamadığı ırum da budur. Bugün Amerika Başkanı ile Sovyetler Birliği Komünist Partisi Genel S kreteri L. Brejnev hemen her yıl görüşmekte, dünya meselelerini barışçı görüşmelerle çözümlemeğe çalışmaktadırlar. Aynı şekilde bu görüşmeler Paris ve Londra' da tekrarlar nakta, bir takım işbirliği anlaşmaları imza ınmaktadır. Hergün gazetelerden okuduğ muz, televizyonda seyrettiğimiz durum budu . Demek ki dünyada «savaş» politikası yerin «barış politikası» gittikçe ağırlık kazanmaktadır. Değişen dünya şartları ve «detant» politikasının ışığı altında Türkiye hükümetlerinin de iç ve dış politikalarını gözden geçirmeleri ve düzenlemeleri gerekir. Kraldan fazla kralcı olmak, Amerika «bundandan sonra yardım etmiyeceğim» derken, «sen ne dersen de, ben senin peşinden ayrılmam» demek gerçekçi bir politika değildir. Çağdaş bir ülke olarak varolmanın ve gelişmenin yolu «detant»a uygun bir politika izlemekten geçer. Gerçekten Akdeniz ve Orta Doğu'da barışın sağlanması, Türkiye'nin, Türkiye işçi sınıfı ve demokratik güçlerinin çıkarlarına uygundur.

Türkiye işçi sınıfı, onun ekonomik örgütleri olan sendikalar ve onun politik örgütü olma iddiasındaki partiler, demokratik ve ilerici güçler, «barış içinde bir arada yaşama» politikasının Türkiye'deki hedefleri için mücadele etmelidirler. Bu hedefler aşağıdaki şekilde sıralanabilir :

- **Türkiy toprakları üzerinde bir çok atom başlıklı füzeler vardır. Türkiye nükleer bir savaşın mezarlığı olmamalı, ülkedeki bütün nükleer silâhlar temizlenmelidir.**
- Türkiy NATO'nun ve Amerika'nın işgalinden kurtarılmalı, ülkedeki bütün yabancı üsler k ldırılmalıdır.
- **Bir sav ış ve saldırganlık örgütü olan NATO'dan çıkılmalıdır.**
- Türkiye ordusu NATO'nun emrinden çıkarılmalı ve mevcudu azaltılmalıdır. Savunma ve avaş harcamaları kısıtlanmalıdır.
- **İşçi sın ının sömürüsünü arttırmayı ve bir takım sermayedarları daha da zenginleştirmeyi amaçlıyan «savaş sanayii» kurulmasına karşı çıkılmalıdır.**
- Türkiye işçi sınıfının bağımsız sosyalist mücadelesini yürütecek partisinin yasal olarak ku ulması ve çalışması sağlanmalıdır.
- **Empery list - kapitalist dünya ile tek taraflı ekonomik ve kültürel işbirliğine son verilme , yakın komşularımız sosyalist ülkelerle daha fazla ekonomik, teknolojik ve kült rel ilişkiler kurulmalıdır.**
- KIBRIS anlaşmazlığında «barışçı» bir tutum izlenilmeli, adada yaşıyanların kendi kaderle ni kendilerinin tayin etmesine olanak verilmeli, bütün üslerden arınmış, ba ımsız bir Kıbrıs devletinin oluşmasını sağlıyacak barışçı çözümler aranmalıdır.
- **Amerika ı emperyalizminin Akdeniz ve Ortadoğu'daki çıkarlarının bekçiliğini yapma görevin son verilmelidir.**

SOSYALİZM, DEMOKRASİ, BARIŞ !..

RECEP KÜREKÇİ

ZONGULDAK'TA DEMOKRATİK GÜÇLERİN DAYANIŞMASI

İLİMİZDE ÇALIŞMA YAPAN YEDİ KURULUŞ ORTAK BİR BİLDİRİ YAYINLADILAR

Bugüne kadar Zonguldak ili işyerleri sendikaları birbirilerinden habersiz ve bağımsız çalışmışlardır. Bugün ilimiz tarihinde ilk defa Zonguldak - Filyos ve Çaycuma işyerlerine ait sendikalar bir mücadele bayrağı altında bir araya gelmektedirler. Ve yine ilk defa işçi sendikaları ile öğretmen dernekleri bir konu ve fikir etrafında ortaklaşa bir eylem düzenlemektedirler. Bu, ilerisi için umut verici bir durum ve girişimdir. Herne kadar geçmişte çok daha önemli olaylar etrafında böyle bir birlikteliğin kurulamamış olması üzüntü kaynağı ise de, gelecek açısından bugün bu durum sevindiricidir. Hiç şüphesiz bu işyerlerinde çalışan işçiler, bütün Zonguldak ve Türkiye işçileri, bu sendika ve derneklerin bundan sonra da aynı dayanışmayı göstermelerini, işçi sınıfının ekonomik, demokratik ve politik amaçları doğrultusunda ortak mücadele sürdürmelerini bekler. Bu birlikteliğin daha da genişlemesini umut eder.

Söz konusu sendika ve dernek liderleri yayınladıkları ortak bildiride Türkiye'nin ekonomik ve sosyal durumunu yanlış değerlendirmektedirler. Bu nedenle de «Faşizm» hakkında hakkında yanlış ve noksan yargıya varmaktadırlar. Elbette ki, bir ülkede kendine «komando» diyenlerin, yine kendilerine «devrimci» diyen iki öğrenciyi öldürmesiyle «FAŞİZM» getirilmiş olmaz. Faşizm, tekelci büyük sermayenin çıkarlarına hizmet eden ve orta sınıfların hareketine dayanan bir siyasi durumdur. Her baskı ve terörü «faşizm» olarak nitelendirmek, mücadele çizgisinde yanlışlıklar getirir. Ve hiç şüphesiz «demokrasi» uğruna yürütülecek ortak mücadele, işçi sınıfının örgütlü siyasal ve fiili öncülüğü olmadan «YURTSEVERLER, DEMOKRATLAR, DEVRİMCİLER, BÜTÜN DEMOKRATİK KURULUŞLAR VE DİĞER İLERİCİ GÜÇLER»le başarıya ulaştırılamaz. Eğer, «demokratik mücadelenin» başında ve en büyük gücü olarak işçi sınıfı yoksa, hem o mücadelenin adı demokratik mücadele olmaz, hem de böyle bir mücadele daha başından kaybedilmeğe mahkûmdur. Nitekim geçmiş dönemde hep böyle olmuştur.

Özellikle işçi liderlerinin bu konuya dikkat etmeleri, işçi sınıfı hareketini «yurtseverler», «demokratlar» adı altında küçükburjuvazinin peşine takma gayretlerine karşı uyanık olmaları gerekir. Aksi takdirde esas olan husus, yani işçi sınıfının bağımsız siyasi mücadelesi gözden kaçırılabilir.

DİSK — SOSYAL - İŞ SENDİKASI ZONGULDAK ŞUBE BAŞKANI Yüksel SUCU, TÜRK - İŞ, SELÜLOZ - İŞ SENDİKASI ÇAYCUMA ŞUBE BAŞKANI Hayrettin ÖZYURT, TÜRK - İŞ ÇİMSE - İŞ SENDİKASI FİLYOS ŞUBE BAŞKANI Ahmet KAYIKÇI, TÖB - DER ZONGULDAK ŞUBE BAŞKANI Ahmet KARAKAŞ, TÖB - DER ÇAYCUMA ŞUBE BAŞKANI Hüseyin ERBAY, TÖB - DER KİLİMLİ ŞUBE BAŞKANI Mustafa YILDIZ, TÖB - DER BARTIN ŞUBE BAŞKANI Kadir Şener YALÇIN.

İŞBİRLİĞİ İÇİNDE HAZIRLANAN BİLDİRİDİR

H A L K I M I Z A......

SON FAŞİST SALDIRILARININ İÇYÜZÜ :

Halkımız tarafından bilindiği gibi, komando denilen bir takım kişiler okullarda yurtsever gençlere, fabrikalarda işçilere, köylerde ve kasabalarda öğretmenlere, bütün ilericilere ve devrimci kuruluşlara saldırmakta, kasıtlı olarak olaylar çıkarmakta, öğrencilerin birbirlerine düşürülmesine çalışmakta, böylece ANTİ - DEMOKRATİK ortam yaratmak ve faşizme zemin hazırlamak için çirkin tertipler peşinde koşmaktadırlar.

Bu olaylar sonucunda işçiler öldürülmekte, gençler kurşunlanmaktadır. İşte son olarak öldürülen işçi HÜSEYİN ÖREK ile öğrenci ŞAHİN AYDIN bu tertiplere kurban gitmişlerdir.

Geniş halk kitlelerinin, giderek İŞÇİ SINIFI ideolojisinin dinamizmini yok etmek için çarpık kapitalizmin ve onun bunalımı olarak ortaya çıkan emperyalizmin, 3'üncü buhranının yaşadığı şu günlerde içine düştüğü dar boğazda yaşam kavgasının yanı sıra sömürüsünü birazcık daha sürdürebilme uğraşı içerisinde olduğunun aksi iddia edilemez.

Onun için de, en son çare; sermayenin en gaddar, en kanlı yönetimi olan FAŞİZMİ yurda yerleştirmek istemektedir. İşte olaylar buna zemin hazırlamak için yapılan tezgâhlamalardır. Ülkü Ocaklarına ve buna benzer kuruluşlara bağlı komandolar bu anti - demokratik hareketlerle tekelci sermayeye hizmet etme çabaları içerisindedirler.

TEKELCİ SERMAYENİN FAŞİZMİ GETİRMEK İSTEMESİNDEKİ AMAÇLAR

— Tüm çalışanların uyanışını engellemek,
— Tüm çalışanların sendikalaşmasını önlemek,
— İşçi sınıfının siyasi örgütünün kuruluşunu önlemek,
— Böylece dünya kapitalist sistemi içerisinde kendi koyduğu kuralların ve buna dayalı olarak sömürünün biraz daha yaşamasını sürdürmek, eylemi içerisindedir.

YURTSEVERLER, DEMOKRATLAR, DEVRİMCİLER, BÜTÜN DEMOKRATİK KURULUŞLAR VE DİĞER İLERİCİ GÜÇLER ;

F a ş i z m e k a r ş ı :

— 141, 142 ve 146'ncı maddelerin kaldırılması,
— İş Yasasından işçileri işverenlere köle yapmak için oluşturulmuş, 13, 14 ve 17 nci maddelerin kaldırılması,
— Öğertmenlere, memurlara ve diğer çalışanlara SENDİKALAŞMA, GREV YAPMA VE TOPLU SÖZLEŞME haklarının tanınması,
— Faşist militanları besleyen Ülkü Ocakları ve gerici kuruluşların kapatılması,
— Bizi kapitalist buhrana ve sömürüye mahkûm eden gerici ittifaklardan çıkılması,
— Kapatılan, çalışan geniş halk kitlesinden yana olan devrimci kuruluşların faaliyetlerine izin verilmesi,
— Yer altı ve yer üstü zenginlik kaynaklarımızın millileştirilmesi,
— Kamu ve iktisadi devlet teşekküllerinin işveren sendikalarından, federasyonlarından ve konfederasyonlarından ayrılması,

için ortak mücadele edelim.

KAHROLSUN HALK DÜŞMANLARI,
KAHROLSUN EMPERYALİZM VE FAŞİZM.
YAŞASIN HALKIMIZIN, GENÇLİĞİN, İŞÇİ SINIFININ ÖNCÜ ÖRGÜTÜNÜN YOL GÖSTERİCİLİĞİ ALTINDAKİ MÜCADELESİ.

ERDEMİR'DE İŞÇİLERİN 77 GÜNLÜK GREVLERİYLE ALDIKLARI HAKLAR İŞVEREN TARAFINDAN UYGULANMIYOR

İşçilerin sendikal bütünlüğü, beraberliği ile aldıkları sözleşme haklarının önemli bir bölümü işveren şirket tarafından uygulanmıyor.

Toplu sözleşmede şu haklar yer almasına rağmen uygulanmamaktadır:

● İşletmede muvakkat işçi çalıştırılamaz hükmüne rağmen, yüksek fırında, sıcak haddehanede, kok fabrikası merkez bakımda, nakliyat doklarda hâlâ pervasızca muvakkat işçi çalıştırılmaktadır.

● İşverenin kendi araç ve gereçleriyle işçilere yemek vermesi gerekirken, bugüne kadar bu hâlâ gerçekleşmemiştir.

● İş tarifleri haricinde, işçi çalıştırılmaması kesinlikle hükme bağlanmış olmasına rağmen bu toplu sözleşme hükmü de uygulanmamaktadır. İşçilere iş tarifi haricinde işler yaptırılmaktadır.

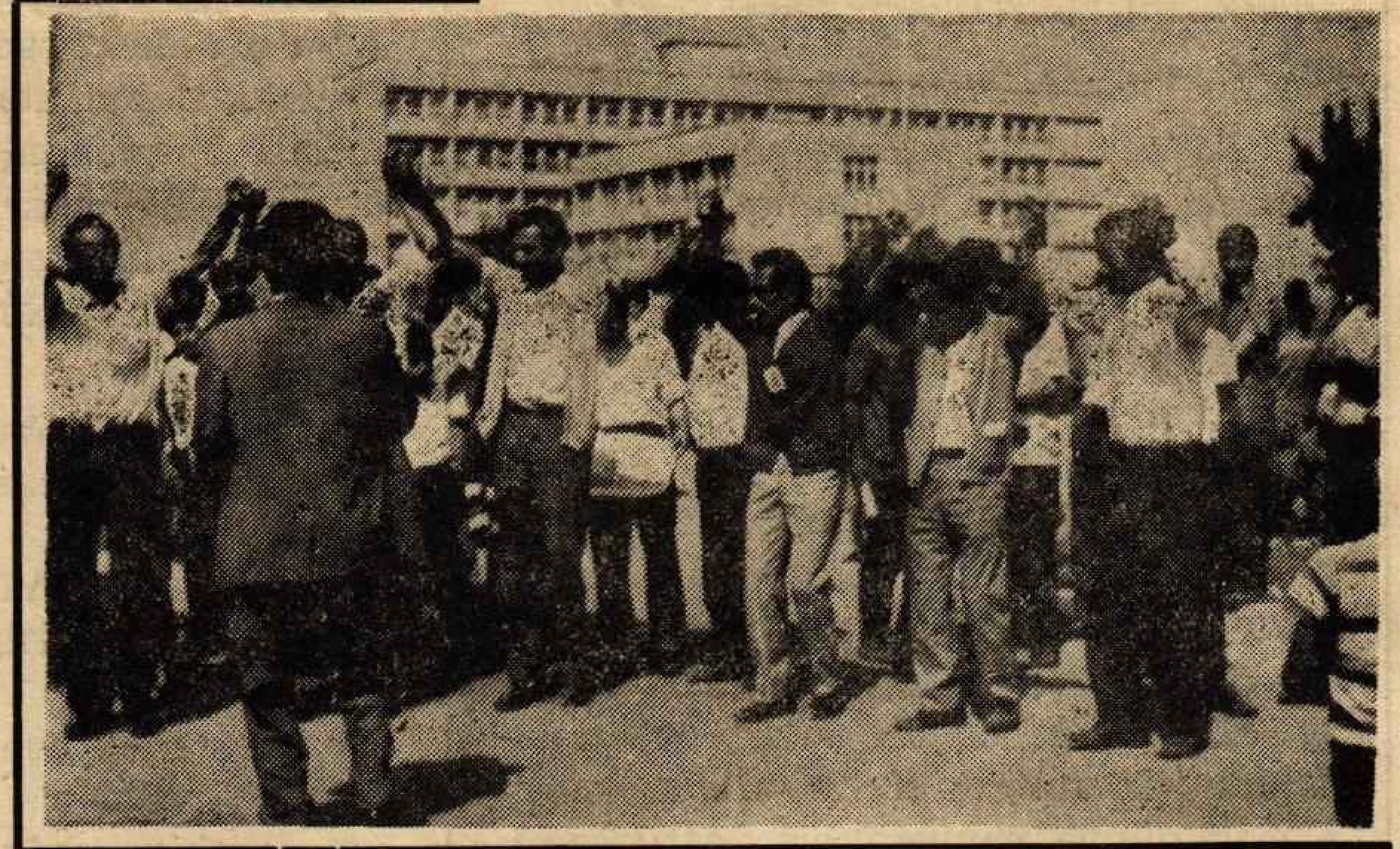
● Aynı işi yapana aynı ücret ödenir hükmüne rağmen işveren aynı işi yapan işçileri A, B, C gibi gruplara ayırarak farklı ücret ödemektedir.

İşveren bu uygulamasıyla;

Kendine ucuz işgücü temin etmek,

Türkiye'deki işsizliği kendi lehine kullanmak, ve bu durumu muvakkat çalışan işçiler üzerinde baskı aracı yapmak amacındadır.

Bu örneklerde Erdemir işçisine göstermiştir ki, kazanılan hakların uygulanması ve işverenlerin pervasızca hareketlerinin önlenmesi, ancak, işçilerin sosyalist liderlerinin öncülüğünde bütünlüğünü bozmadan ve sonuna kadar mücadelesiyle mümkündür. Erdemir işçileri sendikal mücadelelerinde güçlü olmak için, bu noktayı gözden kaçırmamalıdırlar.

İŞÇİ DAVASI / Zonguldak işçilerinin hafatlık ekonomi ve politika gazetesi / Sahibi : Yıldırım Eryılmaz / Sorumlu Müdür : Orhan Zor / Yönetim yeri: Nizam cad. Birlik İş Hanı; Kat: 3, No: 311 ZONGULDAK / Yazışma adresi : P.K. 68 — Zonguldak Tel: 3886 /Abone : Altı aylık 25 lira, yıllık 50 liradır.
Basıldığı Yer : Çark Matbaası - Ankara
Baskı Tarihi : 8.1.1975

GAZETENE SAHİP OL